

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **Nejvyšší státní zástupce**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo nám. 5, Jihlava, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Aneta – Sun s. r. o.**, se sídlem Kollárova 1229, Veselí nad Moravou, zastoupena JUDr. Pavlem Gazárkem, advokátem se sídlem Blatnice pod Svatým Antonínkem č. 462, v řízení o kasačních stížnostech osoby zúčastněné na řízení Aneta – Sun s. r. o. a osoby domáhající se postavení osoby zúčastněné na řízení Z - Group Steel Holding, a. s., se sídlem Kollárova 1229, Veselí nad Moravou, zastoupené JUDr. Pavlem Gazárkem, advokátem se sídlem Blatnice pod Svatým Antonínkem č. 462, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 11. 6. 2014, č. j. 62 A 103/2013 – 176,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení Aneta – Sun s. r. o. **se odmítá.**
- II. Kasační stížnost osoby domáhající se postavení osoby zúčastněné na řízení Z - Group Steel Holding, a. s. **se zamítá.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení Aneta – Sun s. r. o. a osoba domáhající se postavení osoby zúčastněné na řízení Z - Group Steel Holding, a. s. **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobci a žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se osoba zúčastněná na řízení Aneta – Sun s. r. o. a osoba domáhající se postavení osoby zúčastněné na řízení Z - Group Steel Holding, a. s. domáhají u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 11. 6. 2014, č. j. 62 A 103/2013 – 176, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně (dále také „krajský soud“) napadeným usnesením rozhodl tak, že Z - Group Steel Holding, a. s., není osobou zúčastněnou na řízení. Krajský soud dospěl k závěru, že znehodnocení jejího obchodního podílu v důsledku případného zrušení licence osobě zúčastněné na řízení Aneta – Sun s. r. o. nepředstavuje přímé dotčení žádného jejího veřejného subjektivního práva. Snahu o neznehodnocení podílu lze pokládat za obchodní (hospodářský) zájem. V řízení se nejedná o žádném veřejném subjektivním právu Z - Group Steel Holding, a. s. Práva společnosti Aneta – Sun s. r. o. jsou saturována tím, že je s ní jednáno jako s osobou zúčastněnou na řízení. Krajský soud odkázal na shodné závěry vyslovené v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2013, č. j. 6 As 24/2013 - 41, a ze dne 2. 10. 2013, č. j. 6 As 94/2013 - 26, s tím, že v těchto případech nebyla ani Ústavním soudem shledána v postupu obecných soudů žádná pochybení.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podaly Aneta – Sun s. r. o. a Z - Group Steel Holding, a. s. v zákonné lhůtě kasační stížnosti, které výslovně opřely o ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Aneta – Sun s. r. o. ve své kasační stížnosti namítla, že výklad krajského soudu je restriktivní a formalistický a nejsou vzaty v úvahu ústavněprávní aspekty věci. Pojem přímého dotčení na právech a povinnostech je nutno vyložit širěji. V případě zrušení licence bude znehodnocena investice Z - Group Steel Holding, a. s., její pohledávka na zaplacení ceny za dílo a dojde pravděpodobně k zesplatnění úvěru a realizaci zástavního práva. Faktické dopady zrušení licence tedy zasáhnou zcela přímo také Z - Group Steel Holding, a. s. Přednost před formálním výkladem by měl mít smysl a účel normy. Odkazování krajského soudu na obdobné případy je překonané. Judikatura vyšších soudů není pramenem práva. Z rozhodnutí není zřejmé, proč považuje krajský soud dotčení na právech Z - Group Steel Holding, a. s. pouze na úrovni ekonomických zájmů. Hranice mezi veřejným a soukromým subjektivním právem není dána jednoznačně a určitě. I samotná právní úprava je diskriminační – příkladem je nemožnost osoby zúčastněné na řízení reálně ovlivnit otázku, zda věc bude projednána na jednání. Aneta – Sun s. r. o. proto navrhla, aby bylo napadené usnesení zrušeno a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Z - Group Steel Holding, a. s. ve své kasační stížnosti namítla, že výklad krajského soudu je restriktivní a formalistický a nejsou vzaty v úvahu ústavněprávní aspekty věci. Oznámením ze dne 5. 5. 2014 se domáhala přístupu k soudu, přičemž napadeným usnesením jí byl tento přístup odepřen. Větší počet účastníků, resp. osob zúčastněných na řízení, nemůže být překážkou pro přístup k soudu. Kromě toho, že každý má mít právo na přístup k soudu přímo, nikoliv zprostředkovaně, společník právnické osoby nemusí nutně mít zcela totožné zájmy a představy, jak svá práva a zájmy chránit (příkladem může být ČEZ, a.s., ovládaná státem). Judikatura, na kterou krajský soud odkazuje, je překonaná. Judikatura Nejvyššího správního soudu (např. rozsudky sp.zn. 7 Afs 15/2007, 6 A 25/2002 a 2 As 52/2010) se zabývá problematikou negativního dotčení právní sféry účastníka řízení. Existence veřejného subjektivního práva není nutnou podmínkou pro přiznání statutu osoby zúčastněné na řízení. Ačkoliv se uvedená judikatura vztahuje k přiznání žalobní legitimace, k uvedenému právnímu názoru lze dospět výkladovým pravidlem „od většího k menšímu“. Napadené usnesení je kolizní s právem na spravedlivý proces, jehož součástí je rovněž právo na přístup k soudu. Z - Group Steel Holding, a. s. má možnost ovlivňovat jednání Aneta – Sun s. r. o., ale tímto způsobem nemůže bránit svá práva a zájmy přímo. Jedná se o odlišný subjekt. Věc vedená před krajským soudem je i její věcí – žádným jiným procesním způsobem ani před žádným jiným soudem či jiným orgánem nemůže svá práva a zájmy chránit. Správný výklad je ten, který ve sporném případě osobu domáhající se postavení žalobce (nebo osoby zúčastněné na řízení) do řízení připustí. Obdobný právní názor zaujal i Ústavní soud v nálezu

pokračování

ze dne 22. 7. 2009, sp. zn. III.ÚS 2556/07. Samotná právní úprava osob zúčastněných na řízení je nedostatečná a diskriminační, což lze demonstrovat názorně. Řízení bylo zahájeno po několikaměsíční aktivní spolupráci žalobce a žalovaného. Nelze důvodně předpokládat, že žalovaný bude se vší rozhodností bránit správnost svých rozhodnutí. Na výsledku řízení mu nezáleží. Případné odejmutí licence bude mít na osobu zúčastněnou negativní existenční dopady. Nemá přitom možnost se zapříčinit, aby věc byla alespoň rozhodnuta na jednání. Ani jeden z účastníků dosud nevyslyšel apely osoby zúčastněné na řízení, aby bylo nařízeno jednání. Spravedlivý proces je v takovém případě spíše teorií. Z - Group Steel Holding, a. s. proto navrhla, aby bylo napadené usnesení zrušeno a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalobce ve svém vyjádření označil kasační stížnost Aneta – Sun s. r. o. za nedůvodnou. Výklad, který by připouštěl možnost zúčastnit se na řízení i subjektům, u nichž lze shledávat toliko dotčení práv a povinností soukromoprávní povahy, pomíjí, že správní soudy nemají pravomoc rozhodovat o soukromoprávních nárocích. Dotčení Z - Group Steel Holding, a. s. je nepřímé a na soukromých právech, nikoliv na právech veřejných. Nespĺňuje proto materiální podmínku, aby mohla být uznána za osobu zúčastněnou na řízení. Žalobce proto navrhl, aby byla kasační stížnost zamítnuta. Ke kasační stížnosti Z - Group Steel Holding, a. s. se žalobce nevyjádřil.

Žalovaný se ke kasační stížnosti Aneta – Sun s. r. o. vyjádřil tak, že Z - Group Steel Holding, a. s. nespĺňuje podmínky ust. § 34 odst. 1 s. ř. s. Případným zrušením napadeného rozhodnutí nemohou být zasažena žádná její veřejná subjektivní práva. Pokud správní orgán rozhoduje o právech a povinnostech týkajících se podnikatelské činnosti konkrétního subjektu, nemohou být přímo dotčena práva třetích osob. V následném vyjádření ke kasační stížnosti Z - Group Steel Holding, a. s. pak žalovaný odkázal na své předchozí vyjádření. V obou vyjádřeních navrhl, aby byly kasační stížnosti zamítnuty.

Aneta – Sun s. r. o. ve svém vyjádření zopakovala část kasační argumentace a uzavřela, že považuje kasační stížnost Z - Group Steel Holding, a. s. za důvodnou. Shodně se vyjádřila Z - Group Steel Holding, a. s. ve vztahu ke kasační stížnosti Aneta – Sun s. r. o.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal podmínky řízení a shledal, že kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení Aneta – Sun s. r. o. byla podána osobou zjevně k tomu neoprávněnou.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Podle ust. § 34 odst. 1 s. ř. s. osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.

Podle ust. § 34 odst. 4 s. ř. s. soud usnesením vysloví, že ten, kdo se domáhá postavení osoby zúčastněné na řízení, a podmínky pro to nespĺňuje, není osobou zúčastněnou na řízení.

Usnesení, jímž bylo rozhodnuto, že určitá osoba není osobou zúčastněnou na řízení, se dotýká výlučně právní sféry této osoby. Ostatně pouze ona může takové rozhodnutí vůbec iniciovat svým sdělením, že bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení

(viz ust. § 34 odst. 4 s. ř. s.). Stejně tak výhradě tato osoba proto může proti tomuto usnesení brojit kasační stížností.

Shodnými úvahami se řídil Nejvyšší správní soud například také v usnesení ze dne 15. 12. 2005, č. j. 1 Azs 155/2004 - 47 (publikováno pod č. č. 1535/2008 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná také na www.nssoud.cz), na který lze v podrobnostech odkázat. V nyní projednávané věci nebyly shledány žádné důvody pro odchýlení se od závěrů vyjádřených v tomto usnesení.

Jelikož bylo napadeným usnesením rozhodováno výlučně o právech a povinnostech osoby domáhající se postavení osoby zúčastněné na řízení Z - Group Steel Holding, a. s., byla pouze ona oprávněna brojit proti němu kasační stížností. Osoba zúčastněná na řízení Aneta – Sun s. r. o. zjevně nebyla oprávněna k podání kasační stížnosti proti napadenému usnesení. Nejvyšší správní soud proto přistoupil k jejímu odmítnutí na základě ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

V případě kasační stížnosti Z - Group Steel Holding, a. s. Nejvyšší správní soud shledal, že jsou všechny podmínky řízení splněny, kasační stížnost byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou. Nejvyšší správní soud proto přistoupil k přezkumu napadeného usnesení krajského soudu na základě této kasační stížnosti v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnila Z - Group Steel Holding, a. s., a dospěl k závěru, že kasační stížnost není opodstatněná.

Z - Group Steel Holding, a. s. ve své kasační stížnosti brojí proti závěru krajského soudu, že případným zrušením žalobou napadeného rozhodnutí nemůže být přímo dotčeno žádné její veřejné subjektivní právo, nýbrž toliko její obchodní zájem, neboť k přímému dotčení může dojít pouze ve vztahu k její dceřiné společnosti Aneta – Sun s. r. o.

Jak také uvedl krajský soud v napadeném usnesení, je nutno předeslat, že výše položená otázka byla již v prakticky identické situaci posuzována Nejvyšším správním soudem v rozsudcích ze dne 26. 6. 2013, č. j. 6 As 24/2013 - 42, a ze dne 2. 10. 2013, č. j. 6 As 94/2013 -26 (všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). V nyní posuzované věci soud neshledal žádný důvod pro odchýlení se od závěrů vyslovených v těchto rozsudcích. Každý případ musí být sice posuzován individuálně, nicméně v této věci nevyšly najevo žádné okolnosti, které by odůvodňovaly odlišný přístup soudu. Jelikož argumentace (včetně citované judikatury) použitá zejména v rozsudku ze dne 26. 6. 2013, č. j. 6 As 24/2013 - 42, poskytuje konkrétní odpověď na řadu námitek uplatněných v kasační stížnosti Z - Group Steel Holding, a. s., považuje Nejvyšší správní soud za vhodné tuto argumentaci zopakovat.

Pokud jde o právní úpravu, ust. § 34 odst. 1 s. ř. s. stanoví: „*Osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.*“ Dosavadní rozsudky Nejvyššího správního soudu řešící otázku, komu lze a komu nelze přiznat postavení osoby zúčastněné na řízení, lze shrnout následovně.

V rozsudku ze dne 14. 7. 2009, č. j. 2 As 44/2009 - 44 dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že hovoří-li nějaké ustanovení soudního řádu správního o *právu* (ve smyslu oprávnění), míní tím *veřejné subjektivní právo*. Vyvodil to především z ustanovení § 2 s. ř. s., dle něhož „*ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob*

pokračování

způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon“, svůj závěr však opřel též o důvodovou zprávu k soudnímu řádu správnímu, stejně jako o odbornou literaturu. V tomto duchu je třeba vykládat i ust. § 34 odst. 1 s. ř. s. Proto Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dospěl k závěru, že osobou zúčastněnou na řízení o zrušení rozhodnutí, jímž byla obchodní společnost uložena pokuta za správní delikt spáchaný jejím zaměstnancem, není tento zaměstnanec tvrdící, že výsledek řízení před městským soudem může mít dopad na stanovení náhrady škody. Podle názoru Nejvyššího správního soudu jde za prvé o dotčení nepřímé, za druhé s dopadem do soukromého subjektivního práva (resp. povinnosti).

V rozsudku ze dne 31. 8. 2009, č. j. 8 As 18/2008 - 74, který citoval ve svém vyjádření žalovaný, řešil Nejvyšší správní soud problematiku účastenství ve správním (nikoliv soudním) řízení. Obdobně jako v nyní posuzovaném případě se jednalo o rozhodnutí Energetického regulačního úřadu o udělení licence (zde k výrobě plynu). Nejvyšší správní soud zde zdůraznil, že licenční správní řízení neposkytuje prostor pro správní uvážení (při splnění zákonných podmínek žadatelem musí úřad licenci udělit), těžko by proto bylo možné uznat přímé dotčení práv či povinností osob odlišných od žadatele v tomto řízení. I z těchto důvodů neshledal Nejvyšší správní soud dotčení práv či oprávněných zájmů ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu u vlastníka sousedního pozemku, který vyjadřoval obavu z obtěžování provozováním plynárenského zařízení (těžebního plynovodu a regulační stanice).

V rozsudku ze dne 31. 7. 2009, č. j. 5 As 4/2009 – 86 (č. 1929/2009 Sb. NSS) posuzoval Nejvyšší správní soud obdobnou procesní situaci i argumentaci stran, ač věcně byl napaden jiný typ rozhodnutí – konkrétně souhlas ministra životního prostředí ke stavební činnosti v ochranném pásmu zvláště chráněného území. Za osobu zúčastněnou na řízení žalobkyně, která byla společností s ručením omezeným, označila svého většinového společníka, vlastníka obchodního podílu v předmětné společnosti ve výši 99 %. Ten, jakožto zahraniční osoba, mohl v České republice investovat do pozemků jedině prostřednictvím kapitálových společností, proto na výsledku stavebního řízení vedeného žalobkyní byla závislá jeho vlastní podnikatelská činnost. Nejvyšší správní soud však dospěl k závěru, že rozhodnutí ministra není stěžovateli (většinovému společníku společnosti s ručením omezeným) adresováno, nebylo jím rozhodnuto o jeho právech a povinnostech, ani se jeho práv a povinností přímo nijak nedotýká. Je jen na něm, aby využil oprávnění, které společníkovi společnosti s ručením omezeným svěřuje obchodní zákoník, k tomu, aby jednání žalobkyně, včetně případných procesních úkonů žalobkyně v předmětné věci, odpovídalo rovněž jeho zájmům.

K tomu připojil Nejvyšší správní soud obecnější úvahu v tomto směru: *„Pokud by soudy ve správním soudnictví připustily argumentaci stěžovatelů, vedlo by to k absurdním důsledkům v tom, že by nejen všichni přímí společníci obchodních společností (tedy i akcionáři!), ale přinejmenším i všechny osoby tvořící s ní koncern musely být považovány za osoby zúčastněné na řízení o žalobě podané danou obchodní společností. Je přitom zřejmé, že právnická osoba [...] představuje právní entitu odlišnou od jejích členů a tyto dvě kategorie nelze zaměňovat. Pokud vznikají práva či povinnosti právnické osobě rozhodnutím správního orgánu nebo je tato právnická osoba rozhodnutím správního orgánu na svých právech či povinnostech přímo dotčena, neznamená to, že tím zároveň vznikají přímo práva a povinnosti jejím členům.“*

Také v nyní posuzované věci se jedná o společnost s ručením omezeným a o jejího společníka domáhajícího se postavení osoby zúčastněné na soudním řízení týkajícím se zrušení správního rozhodnutí. Také zde nebyl tento společník účastníkem původního správního řízení, rozhodnutí ve věci mu není adresováno a nezakládá mu přímo žádná práva ani povinnosti. Jím tvrzené dotčení na právech je čistě ekonomické povahy a má bez jakýchkoliv pochybností povahu subjektivních práv soukromých, nikoliv veřejných. Licenční řízení nadto

ani neposkytuje prostor pro správní uvážení a naplnění zákonných podmínek pro udělení licence je zcela v rukou žadatele. I v tomto případě lze tedy uzavřít, že Z - Group Steel Holding, a. s. musí své ekonomické zájmy hájit prostřednictvím osoby, v níž je společníkem a která – na rozdíl od ní – jakožto adresát napadeného správního rozhodnutí osobou zúčastněnou na daném řízení bezesporu je. Soukromé právo jí dává k ovlivňování jednání společnosti, jejímž společníkem je, odpovídající právní nástroje. Tento výklad zákona není formalistický, ale naopak vychází z pohledu na právo jako vnitřně provázaný systém, kde nelze volně a chaoticky směšovat a zaměňovat jednotlivé instituty ochrany práv, ale je třeba jich využívat poučeně a s ohledem na jejich smysl a účel.

Uvedený výklad není nijak v rozporu s právem na přístup k soudu, jak tvrdí Z - Group Steel Holding, a. s. Podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod se může každý domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu. Podle odstavce druhého pak, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, může se obrátit na soud, aby přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak. Z pravomoci soudu však nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod podle Listiny.

Jak je z citovaných ustanovení patrné, právo na přístup k soudu v konkrétní věci přísluší pouze té osobě, jejíž právo má být předmětem soudního řízení. Konkrétně ve správním soudnictví, jak bylo osvětleno výše, pak musí jít o veřejné subjektivní právo. Z žalobou napadeného rozhodnutí nicméně Z - Group Steel Holding, a. s. žádné právo neplyne a jí tvrzené dotčení právní sféry je ryze soukromoprávní povahy (týká se jejího vztahu k dceřiné společnosti). Na tom nemůže nic změnit ani širší interpretace pojmu dotčení na právech ve smyslu dotčení právní sféry (jak vyplývá ve vztahu k žalobní legitimaci z judikatury, kterou Z - Group Steel Holding, a. s. ve své kasační stížnosti cituje). V každém případě by zde totiž musela být zcela přímá vazba mezi žalobou napadeným rozhodnutím a právní sférou Z - Group Steel Holding, a. s. (ust. § 34 odst. 1 s. ř. s. výslovně hovoří o přímém dotčení). Taková přímá vazba zde však není (je pouze zprostředkovaná) a kromě toho stále platí, že ono tvrzené dotčení se týká soukromoprávní sféry Z - Group Steel Holding, a. s., nikoliv sféry veřejnoprávní. Lze souhlasit, že ve sporném případě by bylo na místě do řízení připustit osobu domáhající se postavení osoby zúčastněné na řízení. V posuzované věci se však rozhodně o sporný případ nejedná, neboť neexistence přímého dotčení veřejnoprávní sféry Z - Group Steel Holding, a. s. v důsledku případného zrušení žalobou napadeného rozhodnutí je zjevná.

Ani argumentace, že společník nemusí mít totožné zájmy a představy, jak svá práva a zájmy chránit, není přiléhavá. Obchodní společnost je samostatným subjektem práva, a její společníci proto nejsou z titulu svého podílu na společnosti účastní na právních vztazích, do nichž společnost vstupuje. Již při zahájení účasti na společnosti si proto musí být každý společník vědom toho, že ochrany svých zájmů se v souvislosti s činností společnosti navenek bude moci domáhat jen nepřímo, a to v mezích soukromého práva. Je věcí svobodné vůle společníka, zda se bude na společnosti podílet, v jaké míře a za jakých okolností.

Co se týče námitek protiústavnosti právní úpravy účasti osob zúčastněných na řízení ve správním řízení soudním, tyto se zcela mýjí s důvody, pro které bylo vydáno napadené usnesení. Již proto nemohou být tyto námitky důvodné. Je poukazováno na porušení ústavně zaručených práv osob zúčastněných na řízení (nemožnost ovlivnit, zda bude nařízeno jednání), nicméně Z - Group Steel Holding, a. s. takovou osobou není a napadené usnesení se těchto aspektů právní úpravy ani nijak nedotýká. Je tedy namítáno porušení práv jiného subjektu a ještě k tomu nikoliv v důsledku napadeného usnesení. Nejvyšší správní soud nemá žádné pochybnosti o tom, že podmínky pro přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení jsou v souladu s ústavním

pokračování

pořádkem, přičemž v kasační stížnosti nebyly ani předloženy žádné argumenty, proč by tomu tak být nemělo.

S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost osoby domáhající se postavení osoby zúčastněné na řízení Z - Group Steel Holding, a. s. je nedůvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

Ve věci rozhodl v souladu s § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

Výroky o náhradě nákladů řízení se opírají o ust. § 60 odst. 1, věta první a odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení Aneta – Sun s. r. o. byla odmítnuta, proto ve vztahu k ní nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Co se týče kasační stížnosti Z - Group Steel Holding, a. s., tato stěžovatelka ve věci úspěch neměla, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Ve vztahu k této kasační stížnosti byli vzhledem ke svému procesnímu postojí úspěšnými účastníky žalobce a žalovaný, kterým tak v obecné rovině přísluší právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Soud jim však náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. srpna 2014

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu